

- lisäksi velvoittamaan ESMA:n maksamaan kantajille 3 500 000 euron suuruisen korvauksen vahingosta, joka aiheutui sopimuksen menettämisestä sopimuksen täytäntöönpanon kahden ensimmäisen vuoden ajalta. Jos sopimusta pidennetään tästä eteenpäin, kuten siitä on erityisesti määrätty, kantajan vaativat lisäsummaa, joka vastaa sopimuksen koko kestoja ja perustuu vuosittaiseen summaan 1 750 000 euroa, josta vähennetään summat, jotka vastaavat sellaisten erityisten sopimusten bruttokatetta, jotka kantajat toteuttavat cascade-järjestyksessä toisena olevan sopimuspuolen asemassaan, ja korkoa kaikista edellä mainituista summista;
- vaihtoehtoisesti, jos unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että kantajilla ei ole oikeutta täysimääräiseen korvaukseen vahingoista, jotka ovat aiheutuneet ESMA:n riidanalaisista lainvastaisista päätöksistä, kantajat vaativat 400 000 euron suuruisia vahingonkorvausta korkoineen menetetyin mahdollisuuden (loss of opportunity) perusteella;
- velvoittamaan ESMA:n korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut ja muut tästä kanteesta aiheutuneet kulut, vaikka tämä kanne hylättäisiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ ja tarjouseritelmän rikkomiseen: ensimmäisenä cascade-järjestyksessä olevan sopimuskumppanin hinta on poikkeuksellinen alhainen/erityinen, koska profiilit on hinnoiteltu Saksan ja Kreikan lainmukaista vähimmäispalkkaa alhaisemmiksi. Samoista syistä kantajat väittävät, että tarjouseritelmää, avoimuusperiaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden, tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden ja olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen.
 - Toisen kumoamisperusteen ensimmäinen osa: perusteluvollisuuden laiminlyönti, perustelujen puutteellisuus;
 - Toisen kumoamisperusteen toinen osa: tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevaa oikeutta koskevan periaatteen rikkominen ja olennaisen menettelymääräyksen rikkominen.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1).

Kanne 7.12.2022 – Sboarina v. parlamentti

(Asia T-761/22)

(2023/C 45/28)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Gabriele Sboarina (Verona, Italia) (edustaja: asianajaja M. Paniz)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston päätöksen ”Euroopan parlamentin entisen italialaisen jäsenen vanhuuseläkeoikeuksien määrittämisen muuttaminen”, joka annettiin tiedoksi 21.9.2022 päivättyllä kirjeellä, joka vastaanotettiin 28.10.2022, ja joka koskee ”vanhuuseläkeoikeuksien uutta laskentaa edustajainhuoneen puheenjohtajiston 3.3.2022 tekemän päätöksen nro 150 seurauksena”, joka annettiin tiedoksi kantajalle, ja joka tapauksessa kumoamaan Euroopan parlamentin kantajalle maksaman elinikäisen eläkkeen uuden määrittämisen ja uuden laskelman sekä kaikki muuta näitä edeltävät tai niiden jälkeiset toimet

- hyväksymään ja vahvistamaan kantajan oikeuden säilyttää Euroopan parlamentin maksama elinikäinen eläke niiden määrien määräisenä, joka ovat erääntyneet tai erääntymässä ensimmäisen maksun ajankohtana
- velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan kantajalle kaikki perusteettomasti pidättämät summat korotettuna rahan arvon tarkistuksen mukaisilla summilla ja lakisääteisillä koroilla summien pidätyksen ajankohdasta niiden maksuun saakka
- velvoittamaan Euroopan parlamentin panemaan täytäntöön annettavan tuomion ja laskemaan välittömästi kokonaisuudessaan uudelleen alkuperäisen elinikäisen eläkkeen määrän.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan parlamentin puhemiehistölle varatun toimivallan ylittämiseen (Euroopan parlamentin työjärjestyksen 25 artikla).
 - Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on lainvastainen siltä osin kuin sen antoi jäsenten edustajanpalkkioista ja sosiaalietuuksista vastaavan yksikön päällikkö ilman sen Euroopan parlamentin puhemiehistön välttämätöntä osallistumista, joka on toimivaltainen elin jäseniin liittyvissä rahoitusta, organisaatiota ja hallintoa koskevissa kysymyksissä Euroopan parlamentin työjärjestyksen 25 artiklan nojalla.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan⁽¹⁾ (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan rikkomiseen sekä riidanalaisen toimen perustelujen puutteellisuuteen.
 - Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on lainvastainen siltä osin kuin sitä ei ole riittävästi perusteltu vastoin SEUT 296 artiklan toista kohtaa ja perusoikeuskirjan 41 artiklaa.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalainen päätös on annettu ilman pätevää oikeudellista perustaa, sekä Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen⁽²⁾ (jäljempänä kuluja ja korvauksia koskevat säännöt) liitteen III ja jäsenten asemaa koskevien soveltamisohjeiden⁽³⁾ 74 ja 75 artiklan virheelliseen soveltamiseen.
 - Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on annettu ilman pätevää oikeudellista perustaa, sillä kuluja korvauksia koskevin sääntöjen liitteessä III oleva 2 artiklan 1 kohta on kumottu jäsenten asemaa koskevien sääntöjen voimaantumisen seurauksena (jäsenten asemaa koskevien soveltamisohjeiden 74 ja 75 artikla).
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu jäsenten asemaa koskevien soveltamisohjeiden 75 artiklan ja kuluja korvauksia koskevin sääntöjen liitteiden I, II ja III virheelliseen tulkintaan. Jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 28 artiklaa on rikottu ja kantajan oikeutta eläkkeeseen loukattu.
 - Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on lainvastainen siltä osin kuin Euroopan parlamentti tulkitsee ja sovelsi virheellisesti jäsenten asemaa koskevien soveltamisohjeiden 75 artiklaa ja kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteessä III olevaa 2 artiklan 1 kohtaa. Kantaja katsoo, että näitä säännöksiä on tulkittava siten, että jäsenten asemaa koskevien soveltamisohjeiden 75 artiklassa oleva viittaus kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteisiin I, II ja III sekä etenkin sen III liitteessä olevaan 2 artiklan 1 kohtaan on ymmärrettävä siten, että se koskee korvauksia, joita sovellettiin mainitun liitteen III ollessa voimassa. Näiden säännösten tulkitsemisesta ja soveltamisesta parlamentin tekemällä tavalla seuraa päinvastoin se, että kantajan eläkettä voidaan muuttaa lukemattomia kertoja, millä räikeästi rikotaan jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 28 artiklaa ja loukataan luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita.
 - Viimein on niin, että vaikka Euroopan parlamentin tulkinta hyväksyttäisiin, kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteessä III olevalle 2 artiklalle on olemassa rajansa unionin oikeudessa ja se koskee joka tapauksessa vain eläkkeiden määrää ja niiden maksamisen yksityiskohtaisia sääntöjä eikä sillä voida vaikuttaa itse eläkeoikeuteen. Käsiteltävässä asiassa kantajaan sovelletulla toimenpiteellä on Euroopan parlamentin päätöksen 150/2022 automaattisen soveltamisen johdosta muutettu kantajan eläkeoikeutta vaikuttamalla tämän oikeuden muodostaviin seikkoihin, ja se on myös ilmeisessä ristiriidassa unionin oikeuden kanssa.

5. Viides kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan, oikeusvarmuuden, saavutettujen oikeuksien suojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden loukkaamiseen.

- Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on lainvastainen, sillä määrätessään päätöksen 150/2022 automaattisesta soveltamisesta ja täten kantajan eläkkeen uudelleen laskennasta takautuvasti ja pysyvin vaikutuksin uudella menetelmällä, joka vaikuttaa suoraan eläkeoikeuksiin, Euroopan parlamentti loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta, joka estää saavutettujen oikeuksien kaikenlaisen loukkauksen, mikä on lisäksi yhteensopivaa jäsenen asemaa koskevien sääntöjen 28 artiklan ja jäsenen asemaa koskevien soveltamisohjeiden 75 artiklan tarkoituksen kanssa sekä luottamuksensuojan periaatteen kanssa, jonka nojalla ei ole sallittua heikentää tai muuttaa eläkkeitä. Lisäksi on niin, että koska uusi laskenta koskee ainoastaan italialaisia entisiä parlamentin jäseniä, jotka ovat ainoita sellaisen toimenpiteen addressaatteja, jossa lasketaan takautuvasti uudelleen saavutetut eläkeoikeudet kontribuutiomenetelmällä, vaikka tätä menetelmää ei vielä ollut otettu käyttöön Italiassa, tämä laskenta on ilmeisessä ristiriidassa myös yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa siltä osin kuin siitä aiheutuu lainvastaista syrjintää suhteessa muiden jäsenvaltioiden entisiin parlamentin jäseniin sekä vuoden 2009 jälkeen valittuihin parlamentin jäseniin ja yleisesti ottaen kaikkiin muihin kansalaisiin, joihin ei kohdisteta tällaista vähennystä.

6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 17 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklan rikkomiseen. Asetetun uhrauksen suhteettomuus.

- Kantaja katsoo, että riidanalaisen päätöksen, jolla uudelleen laskemalla alennetaan sen alun perin lasketun eläkkeen määrää, johon kantajalla on oikeus parlamentin jäsenen toimikauden perusteella, vaikutukset kohdistuvat suoraan kantajan omistusoikeuteen. Kantaja katsoo lisäksi, että tämä puuttuminen toteutettiin ilman tehokkaita perusteita ja siitä aiheutui hänelle suhteeton ja kohtuuton uhraus.

7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 21 ja 25 artiklan, SEUT 10 artiklan ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 15 artiklan rikkomiseen.

- Kantaja katsoo, että Euroopan parlamentti on itse rikkonut riidanalaisella päätöksellä perusoikeuskirjan 21 ja 25 artiklaa, SEUT 10 artiklaa, Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 15 artiklaa ja direktiiviä 2000/78/EY⁽⁴⁾ siltä osin kuin se on pannut täytäntöön eläkkeiden uutta laskentaa koskevan toimenpiteen, joka laatimistapansa vuoksi vaikuttaa pääasiassa iäkkäisiin ihmisiin.

⁽¹⁾ EUVL 2016, C 202, s. 389.

⁽²⁾ Laajennetun puhemiehistön 4.11.1981 tekemä päätös; puhemiehistön 24.-25.5.1982 tekemä päätös, sellaisena kuin se on muutettuna 13.9.1995 ja 6.6.2005.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin jäsenen asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista 19.5. ja 9.6.2008 tehty Euroopan parlamentin puhemiehistön päätös (EUVL 2009, C 159, s. 1).

⁽⁴⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EUVL 2000, L 303, s. 16).

Kanne 8.12.2022 – Azalee Cosmetics v. EUIPO – L'Oréal (UK) (LA CRÈME LIBRE)

(Asia T-765/22)

(2023/C 45/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Azalee Cosmetics (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja I. Tribouillet)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: L'Oréal (UK) Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)